

z 1961 r. Nr 92, poz. 391, z 1962 r. Nr 45, poz. 212 i z 1963 r. Nr 80, poz. 389) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po § 4 dodaje się § 4a i § 4b w następującym brzmieniu:
„§ 4a. 1. Pracownikom prokuratorskim Generalnej Pro-

kuratury przysługuje dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji według następujących stawek:

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji
1	Dyrektor departamentu (biura)	1100, 1250, 1400, 1600, 1800, 2000, 2200, 2400, 2600, 2800, 3000
2	Wicedyrektor departamentu (biura), radca Prokuratora Generalnego PRL	800, 900, 1050, 1200, 1350, 1500, 1650, 1800, 1950, 2100
3	Naczelnik wydziału, wizytator	600, 700, 800, 950, 1100, 1250, 1400, 1550, 1700
4	Kierownik rejonu	300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1200, 1400

2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ustala dla Generalnej Prokuratury — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Finansów — liczbę dodatków specjalnych z tytułu pełnienia funkcji w najwyższych dwóch stawkach, które mogą być przyznane osobom wykonującym funkcje określone w ust. 1 pod lp. 1—3.
3. Dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.
4. W okresie pobierania dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji nie przysługują pracownikowi prokuratorskiemu Generalnej Prokuratury żadne inne dodatki, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.
5. Pracownik prokuratorski Generalnej Prokuratury może awansować w zakresie dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji na zasadach i w terminach określonych dla pracowników naczelnych organów administracji państwowej.
6. Do pobierania przez pracowników prokuratorskich Generalnej Prokuratury dodatków specjalnych z tytułu pełnienia funkcji stosuje się odpowiednio przepisy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185).
7. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Finansów — może przyznać imiennie pracownikowi prokuratorskiemu Generalnej Prokuratury, nie pobierającemu dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji, nie podlegający opodatkowaniu dodatek wyrównawczy do uposaże-

nia na czas pozostawania na tym samym stanowisku, jeżeli łączna suma składników wynagrodzenia, pobierana dotąd przez tegoż pracownika, jest wyższa od przewidzianej w przepisach niniejszych.

- § 4b. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla pracowników prokuratorskich Generalnej Prokuratury w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.
2. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi prokuratorskiemu Generalnej Prokuratury w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.
 3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2 nie mogą być przyznane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.”;
 - 2) w § 5 skreśla się przepisy odnoszące się do pracowników prokuratorskich Generalnej Prokuratury oraz dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:
„5. Dodatek funkcyjny nie przysługuje pracownikowi prokuratorskiemu w okresie urlopu bezpłatnego i zawieszenia w pełnieniu służby. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może wstrzymać wypłatę dodatku pracownikowi, który z innych powodów nie pełni przez ponad 3 miesiące obowiązków, z którymi związany jest dodatek.”;
 - 3) w § 10 ust. 1 lit. b) dodaje się na końcu wyrazy „a także aplikantów sądowych”.
- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Przewodniczący Rady Państwa: E. Ochab
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

374

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 18 listopada 1964 r.

w sprawie uposażeń pracowników administracyjnych Generalnej Prokuratury.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikami administracyjnymi w rozumieniu uchwały są pracownicy nieprokuratorscy Generalnej Prokuratury, z wyjątkiem kierowców i innych pracowników samo-

chodowych, których wynagrodzenie regulują odrębne przepisy.

2. Uchwała nie ma zastosowania do pracowników administracyjnych prokuratur wojskowych.

§ 2. 1. Ustala się następujące tabele stanowiące załączniki do uchwały:

- 1) tabelę stanowisk służbowych, wymaganych kwalifikacji i uposażeń zasadniczych oraz dodatków specjalnych (załącznik nr 1),
- 2) tabelę stawek dodatków specjalnych (załącznik nr 2).

2. Pracownikom zajmującym stanowiska określone w załączniku nr 1 pod lp. 1—5 przysługuje dodatek specjalny co najmniej w najniższej stawce, przewidzianej dla danego stanowiska. Pozostałym pracownikom może być przyznany dodatek specjalny, jeżeli jest przewidziany w tabeli dla zajmowanych przez nich stanowisk.

§ 3. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników Generalnej Prokuratury objętych niniejszą uchwałą w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników, z wyłączeniem wydatków na umundurowanie.

2. Suma nagród indywidualnych, przyznanych pracownikowi w danym roku kalendarzowym, nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2 nie mogą być przyznane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 4. 1. W zakresie nie uregulowanym odmiennie w niniejszej uchwale mają do pracowników administracyjnych Generalnej Prokuratury odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych.

2. Przewidziane w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, decyzje w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk podejmuje Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów.

3. Liczbę dwu najwyższych stawek dodatku specjalnego, przewidzianych dla stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 pod lp. 1—5, ustala Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów.

§ 5. 1. Prokurator Generalny może w drodze zarządzenia określić bliżej rodzaj niezbędnego na danym stanowisku wykształcenia i praktyki zawodowej.

2. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych doświadczeniem zawodowym pracownika bądź gdy wymaga tego interes służby, może Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zezwolić na przyjęcie do pracy bądź przeniesienie na inne stanowisko pracownika, choćby nie odpowiadał wymaganiom kwalifikacyjnym określonym dla tego stanowiska.

§ 6. 1. Nowo przyjmowanemu pracownikowi przyznaje się najniższe uposażenie, przewidziane dla danego stanowiska. Przepis ten nie ma zastosowania do pracowników, przenoszonych służbowo do Generalnej Prokuratury.

2. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności może Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyznać również innym nowo przyjmowanym pracownikom uposażenie wyższe, jednak nie przekraczające najniższego uposażenia zasadniczego więcej niż o 25% oraz 60% najwyższej stawki dodatku specjalnego, przewidzianych dla danego stanowiska.

§ 7. W odniesieniu do pracowników Generalnej Prokuratury traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 22 września 1961 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażenia pracowników administracyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr 75, poz. 316).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Przewodniczący Rady Państwa: **E. Ochab**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**

Załącznik nr 1 do uchwały Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (poz. 374).

TABELA STANOWISK SŁUŻBOWYCH, WYMAGANYCH KWALIFIKACJI I UPOSAŻEŃ ZASADNICZYCH ORAZ DODATKÓW SPECJALNYCH

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze w złotych od — do	Stawki dodatku specjalnego na stanowiskach działalności	
		wykształcenia	lat praktyki zawodowej		podstawowej	pomocniczej
1	2	3	4	5	6	7
1	Dyrektor departamentu (biura)	wyższe	8	3.400—5.000	9—1	11—5
2	Wicedyrektor departamentu (biura)	wyższe	7	3.100—4.500	11—3	13—7
3	Konsultant w zakresie zagadnień specjalistycznych	wyższe	8	3.100—4.500	11—3	13—7
4	Naczelnik wydziału	wyższe średnie	4 8	2.800—4.000	13—5	15—8
5	Kierownik działu	wyższe średnie	4 8	2.700—3.800	14—6	16—9
6	Starszy radca, starszy inspektor na samodzielny stanowisku, kierownik referatu	wyższe średnie	4 8	2.600—3.700	do 7	do 10
7	Starszy radca, starszy inspektor	wyższe średnie	4 8	2.400—3.600	do 8	do 10

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze w złotych od — do	Stawki dodatku specjalnego na stanowiskach działalności	
		wykształcenia	lat praktyki zawodowej		podstawowej	pomocniczej
1	2	3	4	5	6	7
8	Kierownik biblioteki centralnej	wyższe średnie	3 7	2.100—2.800	do 10	
9	Kierownik sekretariatu departamentu (biura), kierownik kancelarii głównej, kierownik kancelarii tajnej, kierownik centralnej składnicy akt	wyższe średnie i egzamin sekretarski	4 7	1.800—2.800	do 12	
10	Radca, inspektor	wyższe średnie	2 6	1.800—2.400	do 13	
11	Kierownik sekretariatu wydziału	średnie i egzamin sekretarski	5	1.650—2.400	do 13	
12	Starszy sekretarz	średnie i egzamin sekretarski	4	1.400—2.200	do 14	
13	Starszy księgowy	średnie	3	1.650—2.200	do 14	
14	Starszy referent	średnie	3	1.400—1.900	do 16	
15	Księgowy, intendent, kierownik hali maszyn	średnie	2	1.400—1.900	do 16	
16	Sekretarz	średnie i egzamin sekretarski	1	1.100—1.700	do 16	
17	Referent	średnie	2	1.050—1.550	—	
18	Kierownik centrali telefonicznej	średnie podstawowe	1 4	1.050—1.550	—	
19	Kancelista	średnie podstawowe	—	1.050—1.350	—	
20	Starsza maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę, stwierdzona egzaminem	—	1.050—1.350	—	
21	Maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę, stwierdzona egzaminem	—	950—1.150	—	
22	Praktykant z wyższym wykształceniem	—	—	1.200—1.400	—	
23	Praktykant ze średnim wykształceniem	—	—	950—1.100	—	
24	Starszy woźny prezydialny	—	2	950—1.100	do 16	
25	Starszy woźny	—	—	950—1.050	—	
26	Woźny, dźwigowy	—	—	850— 950	—	
27	Rzemieślnik wykwalifikowany, palacz c. o.	—	—	1.000—1.700	—	
28	Robotnik gospodarczy, pomoc palacza c. o.	—	—	900—1.200	—	
29	Starszy strażnik, dozorca	—	—	850— 950	—	
30	Strażnik	—	—	850	—	
31	Sprzątaczką zatrudnioną w systemie czasowym	—	—	800— 850	—	
32	Goniec	—	—	800	—	

Załącznik nr 2 do uchwały Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (poz. 374).

TABELA STAWEK DODATKÓW SPECJALNYCH

Stawka	Złotych
1	3.000
2	2.500
3	2.100
4	1.850
5	1.700
6	1.550
7	1.400
8	1.250
9	1.100
10	950
11	800
12	700
13	600
14	500
15	400
16	300
17	200

375

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 14 października 1964 r.

w sprawie kontroli klasyfikacji jakości ryb wysyłanych z portów rybackich, przeznaczonych dla jednostek handlu hurtowego i detalicznego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 86 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 1959 r. w sprawie przekazania Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu rybami (Monitor Polski Nr 51, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakazuje się wysyłania z portów rybackich dla jednostek handlu hurtowego i detalicznego ryb, których kla-

syfikacja jakościowa nie została skontrolowana przez organy Państwowej Inspekcji Handlowej.

2. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej przeprowadzają kontrolę jakości ryb wysyłanych z portów rybackich w trybie i na zasadach ustalonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Żeglugi.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *S. Darski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.